

пакъ, макаръ бавно, почвата ще обеднява. Най-важните минерални соли — азотните, фосфорните и калиевите, ще се измиват и натрупват вънът отъ почвата, далечъ отъ корените на растенията. Затова човекъ е принуденъ да издирва, де се натрупватъ тези соли, да ги изважда отъ тамъ и да ги връща на почвата. Съ минералните торове човекъ върши същото, което върши слънцето, като надига водата изъ морето и я пръска върху сушата.

За употребението на минералните торове съж потръбни доста познания, които не достигатъ още на нашия земеделецъ. Той, обаче, може всъкога да прибегва до помощта на нашите опитни земеделски станции въ София, Садово и Русе. Тъществуващите му дадатъ най-правилното упътване, следъ като изучатъ почвата въ неговите земи.

И. И. Хранковъ.

Зашо се ръже лозата?

Въ България лозата е била и е едно отъ най-ценните земеделско-стопански растения. Тя се е отглеждала и се отглежда въ доста голъмъ размѣръ. Преди филоксерното опустошение въ нашата страна лозята заемаха около 1,100,000 декара, а сега имаме всичко — облагородени американски и тукъ-тамъ нашенски, около 700,000.

За добрия успехъ, по-дълъгъ животъ и редовно плододаване отъ първостепенно значение е рѣзитбата на лозата, независимо отъ всички други работи и условия, свързани съ нейното отглеждане.

Главната целъ, която се преследва съ ежегодната рѣзитба, е да се застави лозата да дава редовно, умѣрено количество и доброкачественъ плодъ. Съ други думи казано, рѣзитбата е срѣдство, чрезъ което човекъ може да използува най-добре и най-сполучливо силата на лозата въ плодъ вмѣсто въ пръчки. Туй, обаче, може да се постигне само при спазване на известни условия, като:

1. Известно е, че развитието започва отъ връхните пжпки на пръчките и отива постепенно къмъ долните, като срѣдните и най-долните пжпки се развиватъ бавно, слабо и късно, даже най-долните нѣкога не се развиватъ. Ето това голъмо неудобство се премахва чрезъ рѣзитбата, като се заставятъ да се развиятъ, и то по-рано или по-късно, пжпките, които ни трѣбватъ за плодъ.